

РЕШЕНИЕ

№ 32247

гр. София, 02.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **1961** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на П. И. Ч. от [населено място], срещу Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2020 и за установяване на публично държавно вземане с изх. № 01 – 6500/1309 от 23.12.2024г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Жалбоподателят претендира оспореният акт да бъде обявен за нищожен/обезсилен като издаден в противоречие с влязло в сила Решение №4408/29.06.2022г. по адм. дело 3747/2022г. на АССГ (потв.с Решение № 8226/31.07.2023г. по адм. дело 9319/22г. на ВАС), както и поради издаването му срещу ненадлежен адресат (срещу физическото лице П. Ч.), при условие, че страна по административното правоотношение е било търговското предприятие на ЕТ „Павел Чанов“, който ЕТ е заличен и правопреемник е търговското дружество „Агро дил“ ЕООД. При условие на алтернативност се иска актът да бъде отменен като постановен в противоречие с материалния закон- бенефициера не е нарушил изискванията на Наредба № 4/24.02.2015г. за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за

периода 2014 – 2020 г. ; административният орган неправилно е приел базов размер на одобрените /референтни площи от 6.23 хектара, вместо правилния базов размер на одобрените/референтни площи от 5.73 хектара. Отделно от горното, жалбоподателят счита, че неправилно е приложена нормата на чл.17, ал.2 от Наредбата във връзка с новата редакция на чл.17, ал.1, която е изменена с Дв. бр.33/20.04.2021г., доколкото изменението няма обратно действие.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените в жалбата доводи. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ не се явява и не се представлява.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Едноличният търговец „П. Ч.“ [населено място] е земеделски стопанин, регистриран с УРН 525596. През 2015г. е подал заявление за подпомагане с УИН 22/020715/61354, с което за първа година е кандидатствал и по направление „Биологично растениевъдство“ по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020г. С уведомително писмо с изх. № 02 – 220 – 2600/179 от 24.02.2016г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ същият е бил уведомен, че е одобрен за участие с всичките заявени площи в размер на 5.73 ха. В уведомителното писмо е било посочено, че с поемането на пет годишен ангажимент за извършване на дейности по това направление, одобреният кандидат се задължава да изпълнява определени изисквания, в частност да извършва дейности по това направление върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на задължението с уговорката, че одобрената площ за прилагане на дейностите може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90% от площта по това направление се припокрива географски с площта, за която има поет биологичен ангажимент. чл. 6 и чл. 17, ал.1 от Наредба № 4 от 2015г. за прилагане на мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020г. (Наредбата). За кампания 2020г. жалбоподателят подал заявление за подпомагане с УИН 2208062099765 по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020г.

23.36 ха. При подаване на заявлението е извършена автоматична проверка на въведените данни, за резултатите от която оспорващия е уведомен срещу подпис. Според посоченото в таблицата на заявените площи за 2020г. той е заявил за подпомагане 23.36 ха. В същата таблица е посочено, че референтните (одобрени) парцели са с площ 6.23 ха.

Жалбоподателят е бил уведомен за започване на административно производство, което приключва с акт с изх. № 01 – 6900/1309 от 28.02.2022г. за прекратяване на ангажимент по мярка за прекратяване на биологичен ангажимент по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. за кампания 2020г., издаден от заместник-изпълнителният директор на ДФЗ.

Въпросният акт е оспорен по съдебен ред, като с Решение № 4408/29.06.2022г. по адм. дело 3747/22г. е отменен. Съдът е приел, че доказаният по делото ангажимент на жалбоподателя е за парцели с обща площ от 5.73 ха, като не се установява жалбоподателят да е поемал ангажимент за посочения в оспорения акт парцел с № 21124-69-1-3 с площ 0.85 ха, за който се приема, че не е заявен през 2020г. Затова съдът приема, че установената площ от пресичане (географско пресичане между одобрените площи и тези, заявени в текущата кампания) е 5.38 ха., което е 93% припокриване.

Решение № 4408/29.06.2022г. по адм. дело 3747/22 на АССГ е потвърдено с Решение № 8226/31.07.2023г. по адм. дело 9319/2022г. на ВАС.

След постановеното съдебно решение с писмо изх.№ 01-6500/_1303 от 21.02.2024г., жалбоподателят е бил уведомен, че ДФЗ е разгледал отново поетият многогодишен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ с направление „Биологично растениевъдство“, като отново констатира, че през кампания 2016 жалбоподателят е разширил ангажимента си съгл. разпоредбите на чл.17, ал.4 от Наредба №4/24.02.2015г., като е заявен допълнителен парцел с № 21124-65-2-1 с площ 0.46 хектара, с което е разширен поетият ангажимент и референтната площ в кампания 2016г. е станала 6.23 ха. Посочено е, че парцел №21124-69-1-3 с площ 0.85 ха не е заявен за кампания 2020. В резултат на горното процентът на припокриване на площите от пресичане на заявените от ЕТ „Павел Чанов“ с УРН 525596 през текущата кампания парцели, спрямо одобрените /референтните/ парцели за участие по направление „Биологично растениевъдство“ е 86.36%. В съответствие с чл.15, ал.4, т.2 б.г от Наредба 4/24.02.2015 на

жалбоподателя е посочено, че следва да възстанови 10% от общата изплатена сума по направлението, а именно 2719.87лв.(горното обосновано с изм. на чл.15, ал.3 от Наредбата, ДВ.бр.32 от 2022г., в сила от 26.04.2022г. с която е въведена процедура ДФЗ едновременно да прекратява многогодишните ангажименти и да пристъпва към възстановяване на полученото финансово подпомагане по тях).

В писмото е указана възможност жалбоподателят да подаде възражение срещу направените констатации в 14-дневен срок. Писмото е съобщено на П. Ч. на 02.03.2024г., като същият го е оспорил по съдебен ред пред Административен съд София- град. С определение № 17911 от 25.09.2024г. по адм. дело 6731/2024г. на АССГ жалбата е оставена без разглеждане, а производството по образуваното дело прекратено (потвърдено с определение № 5052 от 15.05.2025г. по адм. дело 10955/24г. на ВАС).

С акт с изх. № 01 – 6500/1309 от 23.12.2024г. за прекратяване на ангажимент по по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 г. – 2020 г. за кампания 2020г. и за установяване на публично държавно вземане, заместник-изпълнителният директор на ДФЗ е постановил прекратяване на ангажимента на жалбоподателя и определил подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 2 719.87лв. Фактическото основание за постановяване на акта е отново възприетото обстоятелство, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от жалбоподателя през текущата кампания парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели е 86.36% (т.е.по-малко от допустимите 90%), което било видно от Приложение № 1 към акта. Посочено е, че през кампания 2016 едноличният търговец е разширил ангажимента си съгл.разпоредбите на чл.17, ал.4 от Наредбата, като е заявил допълнителен парцел с № 21124-65-2-1 с площ 0.46 ха, с което е разширен поетият ангажимент и референтната площ за кампания 2016г. е станала 6.23ха. Парцел №21124-69-1-3 с площ 0.85 ха не е заявен в кампания 2020.

В хода на съдебното производство ответникът е представил заявление на ЕТ „Павел Чанов“ за подпомагане за кампания 2020 вх.№ 19281189/07.05.2020г. с приложения, в това число с таблица на заявените площи по направления и дейности по мярка 11.

От своя страна жалбоподателят е представил заявление на ЕТ „Павел Чанов“ за подпомагане за кампания 2015 с вх.№ 22020715/61354 с таблица на използваните парцели

2015г., както и Уведомително писмо изх.№ 02-220-2600/179 от 24.02.2016г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ, с което ЕТ е уведомен, че е одобрен за участие по направление „Биологично растениевъдство“ с одобрени площи, посочени в таблица 1 към писмото.

Соченият като допълнително заявен парцел с № 21124-65-2-1 с площ 0.46 ха не фигурира в таблицата към заявление на ЕТ „Павел Чанов“ за подпомагане за кампания 2015 с вх.№ 22020715/61354. От уведомително писмо изх.№ 02-220-2600/179 от 24.02.2016г., с което бенефициера е одобрен за участие по направление „Биологично растениевъдство“ парцел № 21124-65-2-1 не фигурира като деклариран. Не са представени доказателства, че през 2016г. ЕТ „Павел Чанов“ е разширил ангажимента с допълнително заявен парцел с № 21124-65-2-1 с площ 0.46 ха и че референтната площ в кампания 2016г. е станала 6.23ха.

Запознавайки се с представените доказателства и доводите на страните, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява. Съгласно чл.20а, ал.4 от ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД/3205 от 24.07.2023г. последният е делегирал част от своите правомощия на зам. изпълнителния директор на фонда, включително и да издава и подписва актове за прекратяване на ангажимент, както и актове за установяване на публични държавни вземания по всички схеми и мерки за директни плащания. Поради това оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Актът отговаря на изискванията за форма – писмена е, в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването му. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Липсват процесуални основания за обявяване на оспорения акт за нищожен. Нищожността на административните актове е резултат е тежък порок, който касае недостатъци, свързани с отсъстваща компетентност, с недопустимост на произнасянето или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В конкретния случай, посочените от жалбоподателя основания за прогласяване на нищожност не представляват пороци, повлияващи върху формата, волята и мотивите на акта. По делото няма спор, че бенефициер по многогодишния ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“ от ПРСР 2014-2020 е бил едноличен търговец „П. Ч.“, както и че към датата на издаване на процесния акт едноличният търговец е заличен (видно от Търговски регистър, заличаването е вписано на 31.05.2023г.). Заличаването е вследствие прехвърляне на търговското предприятие от едноличния търговец на дружеството „Агро дил“ ООД, за което е представен договор за продажба на търговско предприятие от 22.05.2023г. В случая обаче не е настъпило правоприемство на правата и задълженията по административното правоотношение, по което е издаден акта, каквито доводи изтъква жалбоподателят, тъй като правоприемството не настъпва само по силата на сключения договор. Съгласно чл. 28, ал.1 от Наредбата при прехвърляне на стопанство, подпомагано по реда на тази наредба, приобретателят може да продължи извършването на дейностите до края на поетия многогодишен ангажимент, само когато е регистриран в И.; отговаря на изискванията за подпомагане за съответното направление; е преминал агроекологично или биологично обучение с минимална продължителност 18 часа или демонстрационна дейност по мярка 1 "Трансфер на знания и действия по осведомяване" от ПРСР 2014 – 2020 г. с минимална продължителност 3 дни или е доказал наличието на опит в извършването на дейността преди датата на одобрение на декларацията за прехвърляне на стопанството, в случай че прехвърлянето е извършено след втората година от поетото агроекологично задължение;

Прехвърлителят и приобретателят подават пред областната дирекция на Държавен фонд "Земеделие" по регистрация на прехвърлителя съвместна декларация по образец, одобрен от изпълнителния директор на ДФЗ – РА, за прехвърляне на стопанството, по реда на чл. 14, ал. 4 от Наредба № 5 от 2009 г. и в срока по чл. 14, ал. 9 от същата наредба. От своя страна ДФЗ уведомява прехвърлителя и приобретателя за взетото решение в срок един месец от постъпване на декларацията и всички изискуеми документи в ОД на ДФЗ. Когато приобретателят декларира,

че ще продължи извършването на дейности до края на ангажимента, но не го изпълни, прехвърлителят възстановява финансовите средства, получени до момента на прехвърляне на стопанството, или част от тях съгласно чл. 15, ал. 4, а приобретателят възстановява финансовите средства, получени след прехвърляне на стопанството, или част от тях, съгласно чл. 15, ал. 4. (чл.29 от Наредбата).

В случая няма иницирирана и приключила процедура по реда на чл.28 и 29 от Наредбата, поради което правилно актът е издаден срещу физическото лице, което и след прекратяване дейността си като търговец, продължава да носи отговорност за задълженията си.

Обжалваният административен акт не е нищожен и не противоречи на Решение №4408/29.06.2022 по адм. дело 3747/22г. на АССГ (потвърдено с Решение № 8226/31.07.2023г. по адм. дело №9319/22 на ВАС), тъй като не е налице хипотезата на чл.177, ал.2 АПК. С Решение №4408/29.06.2022 по адм. дело 3747/22г. на АССГ е отменен предходно издаденият спрямо жалбоподателя в качеството му на ЕТ акт с изх.№ 01-6900/1309 от 28.02.2022г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ за прекратяване на биологичен ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ по ПРСР 2014.2020г.

На първо място, с отменителното решение, с което е отменен първият административен акт, не са разрешени със силата на пресъдено нещо въпросите относно наличието на материалноправните предпоставки, обуславящи наличието на субективни права, предмет на акта, нито са дадени задължителни указания до административния орган (актът е отменен заради недоказаност от страна на адм. орган на фактите, обосноваващи правната диспозиция). На следващо място, оспореният в настоящото производство акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2020 и за установяване на публично държавно вземане с изх. № 01 – 6500/1309 от 23.12.2024г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ е издаден при различна фактическа обстановка (изменението на чл.15, ал.3 от Наредба №4/2015г., обн. Дв.бр. 32/22, в сила от 26.04.2022г.) и в този смисъл не представлява повторение на предходно отменения акт- съдържа диспозитив както за прекратяването на многогодишния ангажимент, така и за установяване на публично държавно вземане.

При проверката законосъобразността на акта по всички основания на чл.146 от АПК съдът обаче констатира, че не са налице материалноправни основания за издаването му. Основният

аргумент на административния орган, за да прекрати ангажимента е, че през кампания 2016г. едноличният търговец е разширил ангажимента си съгл. разпоредбата на чл.17, ал.4 от Наредба №4 от 24.02.2015г. като допълнително е заявил парцел с № 21124-65-2-1 с площ 0.46 ха, с което е разширил поетия ангажимент и референтната площ за кампания 2016г. е станала 6.23ха. За кампания 2020 не е заявил парцел №21124-69-1-3 с площ 0.85ха. Следствие на това, процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от жалбоподателя през текущата кампания парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели е 86.36%, т.е по-малко от 90%, като площта на референтните парцели е 6.23ха.

Съдът намира, че в хода на цялото проведено производство не са представени доказателства, че през 2016г. жалбоподателят е увеличил поетия ангажимент до 6.23ха. От представената преписка не се установява конкретно жалбоподателят да е поемал ангажимент за парцели с такава обща площ. Съответно, от представеното по делото Уведомително писмо изх. № 02-202-2600/179 от 24.02.2016г. на зам.изпълнителен директор ДФЗ, с което жалбоподателят е одобрен за участие по направление „Биологично растениевъдство и приложена Таблица №1 към него се установява, че поетият ангажимент е за парцели с обща площ 5.73ха. Съгласно разпоредбата на чл.17, ал.2 вр.ал.1 от Наредба № 4/24.02.2015г. одобрената площ за извършване на дейности по направление "Биологично растениевъдство" може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по направлението се припокрива географски с площта, за която има поет ангажимент съгласно глава четвърта на настоящата наредба или в случаите по ал. 4 и 5.

При изчисление на базов размер на одобрените /референтни/ площи от 5.73ха, за който размер са наличните доказателства, намалението на площите през 2020г. не е с повече от 10 % спрямо референтния размер. Съдът приема, че установената площ от пресичане (географско пресичане между одобрените площи и тези, заявени в текущата кампания) е 5.38 ха., което е 93% припокриване спрямо

5.73 ха.

По изложените съображения счита, че актът е издаден при липса на соченото в него фактическо основание и като такъв следва да бъде отменен. Не са налице предвидените основания на чл.15, ал.3, т.1 от Наредбата за прекратяване на ангажимента по прилаганата мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020г. и възстановяване на получената финансова помощ по съответното направление на основание чл.15, ал.3, т.4 от Наредбата.

С оглед изхода на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси следва да се разгледа. По делото са представени доказателства за направени разноси в размер на 50лв. за държавна такса и 300лв. за адвокатски хонорар. Съдът намира, че възражението за прекомерност при този размер на уговорения и платен хонорар е неоснователно, тъй като е под предвидения минимален размер в чл. 8, ал.2, т.7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2 и чл. 143, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на П. И. Ч. от [населено място], Акт за прекратяване на ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2020 и за установяване на публично държавно вземане с изх. № 01 – 6500/1309 от 23.12.2024г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд Земеделие.

ОСЪЖДА ДФ "Земеделие" да заплати на П. И. Ч., разноси по делото в размер на 350лв., от които 50лв. за държавна такса и 300лв. за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението му до страните.